

Bir Bayram Sabahı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Mart 2026

Solmuş bir idrak gibi sözcüklerin tahayyül ettiğinden de ötesi ve izini sürmekle iştil neyse ne artık bir gizin seyri?

İnanç ve mahrem
İradeninse gücü iken yaşamın
Tadında kaldı mı yok adı şairin?
Bir izbe değil bir meczup hiç değil
Sadece duyguların tasnifi ve ikna gücüne binaen
Gel gör ki ön yargı kurbanı istifli ne çok acı
Elbet iki el bir baş için
Ne aş' ı ne de acısı
Gönlün dikenlerinde saklı kubbenin ç/ağrısı
Deforme olmuş vicdanlar
Sökük yüreklerden kan damlar
Ne hacizli yürek ne de sıradan geçer ömür
Kayda değer duyguların kaynar da kaynar
İçi
Dışından içre yolculuk
Baskın olsa ne ki duyguların getirdiği tekbiri

Duymazdan görmezden gelenler ne ki
En müsrif sevgili işte yüreğin tekeli
Şairin tek eli kalemle iştigal
Diğerinde sararır da sararır okuduğu kitaplar
Metruk duygulardansa firar eder
Önce umut
Önce sevgi
Dağınık bir kelimadan öte
Derli toplu duramaz şairin naif yüreği
Alabildiğine kaygan iken zemin
Alacasına bayrak açar bilinmez in
Bazen gaipten gelen neşe
Bazen solan çehresinde
Hele ki gözlerindeki çökertme
Rabbine ve vatanına âşık ezelden
Allah rızası için sevmek değilken de engel
Umutla iştigal
Bir gün
Bir bayram sabahı
Yüreğinin kırık notası
Saçındaki buğulu tokası
Gönlüne de tokat gibi çarpar
Dalgalar
Nereden geldiği estiği de belli olmayan öfkeli rüzgâr
Sönük bir balon da değil ki
Ya da sıradan bir nefer
Varsa yoksa içinde saklı keder
Hele ki büyütmediği kadar
İçindeki çocuk nasıl da güler
Ansızın
Bazense susar bir nida değil onunki
Sadece bir fısıltı
Sadece Rabbin duyduğu
Hele ki
Yok mu o tını?
Elbet aşktır titri
Elbet güçtür söylemek istemedikleri
Ederi
Ve atarı

Acının duvarları
Yalayan nazlı ve tükendi mi de takati
Nemini alır duygular
Namı akmış yürümüş bir kere
Nesli tükenmiş hangi duygu ise
İçten ve samimi
Dolduruşa gelmişken de zalimin o tiz sesi
Şairin acısı ne ki?
Coğrafyalar kanarken
Çocuklar kadınlar ölürken
Ha kadın ha çocuk iken de şair
Nazlı sesinde bir iyelik zamiri
Mahzun ve d mazlum
Sevinir ki
İnsanların merhamet yerine egemendir nefreti
Muhtaç olmamak adına tek gayesi
Rabbinden başkasına
Bir aşktır ki baş koyduğu
Kimine göre huysuz bir kız çocuğu
Oysaki o da bir fani
Asgari
Müşterekte buluşamadığı
Kadar devam eder cihan harbi
Ne yanığı
Ne yenilgi
İçinden geçeni ve tüm benliğini
Teslim ve emanet ettiği
Sadece ve sadece biricik Rabbi
Aşkın da uleması
Ve iliklerken ceketini
Tüm saygısıyla
Sevgisine cephe alan
Şiirlerine ve sevdasına ve inancına şirk koşan
Elbet verecektir Rabbine hesabını
Neden ve de niçin demeden
Neyden ibaret ise artık çivisi çıkmış düzen